

Az ember

Dóró Sándor

*Legtöbbször egyedül van az ember,
s figyeli a
kristály-habok
folyását, s tünődik az életen...*

*Legtöbbször szomorú az ember,
keresi társát,
hogymondja
sóhaját, hogy könnyítsen magán.*

*Legtöbbször kisgyerek az ember,
játsszani szeretne,
ám komor óriások
kitépiik kezéből a színes golyókat.*

*Legtöbbször fél maga az ember,
nem is magát,
a másikat félti;
a másokban önmagát is félti!*

*Legtöbbször sir csak az ember,
bár dühében sir,
mert tudja, hogy
a lég átkos párákkal teli!*

*Legtöbbször szerelmes az ember,
várja a tavaszt,
hogy ölelhessen,
s gyereket nemzzen újabb nemzedéknek...*

*Legtöbbször ember az ember,
önmagára lel,
s benne él
a leggyönyörűbb örökkévalóság!*

Palics, 1960.

Neved az öröm

Dóró Sándor

*Nevezzük el a játékot éjszakának,
vagy kusza hálónak,
nevezzük el a játékot életnek,
vagy szép reménynek:
elhoztad szemedben messzi
tájak lágy, szelíd színeit nekem...*

*Nevezzük el a játékot szerelemnek,
vagy éber álmodozásnak;
nevezzük el kétszínű játéknak,
vagy halk szomorúságnak,
mely, tudom, hogy csak
bennem maradt: a te neved az öröm...*

Palics, 1960.

